

Tradícia betlehemcov znovu ožije

Tradícia chodenia s betlehemom v Tajove má už niekoľko desaťročí. I ja a moji kamaráti pred päťdesiatimi rokmi sme tiež takto chodili v našej obci. Učil nás vtedy ujo Jano Sedilek od Štrichovských. Preto som sa rozhodol už po tretíkrát túto tradíciu znovu obnoviť. Podarilo sa mi dať dokopy piatich šikovných chlapcov: Marka Mesíka – anjel, Lukáša Bieleho – Fedor, Mareka Púchyho – Stacho, Miška Hewa – bača a Maťa Púchyho ako Kuba. Betlehenskú hru som trochu upravil (skrátim), nakoľko sa naša obec rozrástla, aby to chlapci časovo stihli. Oblečenie nám poskytol obecný úrad, iné doplnky Ján Sedilek a Jančí Pavlík z Králik. Ostatné sme si urobili sami. Takže tradícia betlehemcov znovu ožije.

Betlehemci, ktorí v r. 1989 prišli s betlehemom do vašich domácností.
Zľava: Maroš Púchy, Ján Biely, Dušan Chaban, Daniel Chovančák, Rišo Biely

Betlehemci začínajú svoje putovanie na polnočnej sv. omši a v prvý sviatok vianočný a druhý sviatok sv. Štefana budú chodiť s betlehemom po obci. Privítajte betlehemcov vo vašich príbytkoch, veď vám prinesú pokoj a lásku, ktorú nám všetkým svojim narodením pred vyše dvetisíc rokmi doniesol malý Ježiško v Betleheme narodený. Prajem vám všetkým pokojné a požehnané vianočné sviatky.

Text a foto: Ján Sedilek – od Vagnerov

Príhovor starostu

Vážení spoluobčania, rodáci a priatelia našej dedinky!

Keď som začal písať tento článok, bolo už po komunálnych voľbách. V týchto voľbách sa volili starostovia, primátori a taktiež poslanci do obecných a mestských zastupiteľstiev. V našej obci sa o miesto starostu uchádzala jedna kandidátka a to, Janette Cimermanová. K zvoleniu do funkcie jej srdečne blahoželám a držím jej palce, aby pracovala v prospech obce a jej obyvateľov. Na post poslancu obecného zastupiteľstva kandidovali len traja občania, čo je málo a budú musieť byť doplnujúce voľby na dva posty poslancov do obecného zastupiteľstva. Taktiež novozvoleným poslancom prajem všetko dobré a vyzývam občanov, aby sa v doplnujúcich voľbách uchádzali o dva voľné miesta v obecnom zastupiteľstve.

Za tých osem rokov, čo som pracoval vo funkcii starostu, sa mnoho podarilo, ale aj nepodarilo. Som kritický na seba, hlavne pri projektoch protipodvodňovej aktivity. Veľa roboty, financií a žiadnej pomoci, či už od štátu, alebo príslušných pracovníkov na úradoch. Sme taký byrokratický štát, ale to je preto, že každý hľadá cestičku ako rýchlo zarobiť a nerobiť...

pokračovanie na str. 2

Všetkým čitateľom Tajovských novín prajeme

*Vianoce krásne a čisté ako sneh,
v rodine len pokoj a smiech,
dobrú silvestrovskú náladu,
šťastie, zdravie a pohodu
v novom roku.*

Redakčná rada Tajovských novín

*Program bohoslužieb
počas vianočných sviatkov,
starého a Nového roka 2019
a Troch kráľov nájdete na str. 6*

*Mesiac úcty k starším - stretnutie
dôchodcov a seniorov prišli pozdraviť
deti z MŠ, viac čítajte na str. 5*

*Mikuláš a Anjelom rozdávali sladké
balíčky. Viac čítajte na str. 5*

*Na výlete na Suchom vrchu.
Píšeme o ňom na str. 4*

Príhovor starostu

pokračovanie zo strany 1

...Možno som ja mohol spraviť viac, ale viac som nedokázal. Ešte ma štie, že sa nám nepodarilo zohnať finančné prostriedky na monografiu obce. Podklady sú nachystané, len je potrebné spraviť grafickú úpravu pre tlač a vytlačiť. Dalo sa to do návrhu rozpočtu pre rok 2019. Štyri razy sme žiadali o dotáciu na Ministerstve kultúry a nič. Ešte ma tlačí to pánka pri dome JGT, tam sme taktiež žiadali o rekonštrukciu základov a múrov aby to tak nevlhlo a chceli sme zatepliť, lebo sú tam veľké úniky tepla. To sme tiež žiadali 3-razy a nakoniec sme to okresali aspoň na strešnú krytinu a to vyšlo, ale to tiež bolo len tak-tak. A ďalšie ostatné projekty som aj rozbiehal, ako aj rozšírenie Materskej škôlky. Spravili sme projektový zámer, ale keď išlo do tuhého, tak som narazil na tvrdý byrokratický múr. A k tomu prirátame veľké množstvo agentúr, ktoré Vám dookola hovoria, že všetko vybavia. Málokde sa to stane skutočnosťou. Ďalší projekt, čo nevyšiel, je výstavba chodníka od obecného úradu až po cintorín. Z toho celého sa nám podaril len chodník na cintorín, aj to len za malej podpory Ministerstva financií, kde 4/5 nákladov sme financovali z vlastných zdrojov. Chcel som ten chodník vybudovať hlavne pre našich starších občanov, aby mali bezpečnejší prístup, či už do kostola, na cintorín, do obchodu, na poštu a podobne. Vieme všetci, že od obchodu až po cintorín je cesta veľmi úzka. Všetky vyjadrenia kompetentných orgánov boli kladné až na záver nás stopol jeden orgán, ktorý tvrdil, že chodník nespĺňa normu. Tvrdil som mu, že na bezpečnosť chodcov to postačuje (chodník mal na jednom úseku šírku len 0,75 m). Nakoniec som mu povedal, že podľa normy ani táto cesta 2. triedy nespĺňa normu. Tým to haslo. V tom čase to bola celkom zaujímavá výzva, škoda, že sme sa o ňu nemohli uchádzať.

Píšem len negatívne veci, lebo o nich mnohí nevedia, nemám čo skrývať, diela ktoré sa spravili vidíte, ale čo nevidíte, o tom sa nerozpráva. Samozrejme sú aj stavby a práce čo nevidno, alebo kúpy pozemkov, na ktoré sa vynaložilo množstvo peňazí a nevidno to. Napr. kúpa časti pozemkov na ihrisku vo Švárovej, alebo pozemok pred cintorínom, starou školou, pod schodami na Jabrikovú a pódium vedľa školy a pod. Som od narodenia Tajovčan a štie ma, že sa mi nepodarilo toho viac spraviť pre našu dedinu.

Nejde mi nespomenúť našich dôchodcov. Na stretnutí „Mesiac – úcty k starším“ ma príjemne prekvapili naši seniori, ktorí mi kúpili darček a poďakovali mi za spoluprácu. Ďakujem im a vážim si to. Potom som bol pozvaný na jedno stretnutie, ktoré zorganizovalo ako poviem, zdravé jadro pomocníkov. Nazvem to aj dobrovoľníkov pri našich obecných akciách. Dlho som netušil o čo ide, ale ma

príjemne prekvapili a poďakovali mi za napredovanie a zvelaďovanie obce. Všetkým ďakujem. Nakoniec som mal posedenie na úrade, kde som všetkým prítomným poďakoval za spoluprácu. A ďakujem aj tým čo som nemal na nich kontakt a pomohli obci, a aj tým pozvaným, ktorí neprišli.

Na záver chcem poďakovať všetkým občanom, rodákom, priateľom, sponzorom a aj vláde SR pri podpore menších projektov v prospech našej obce. Verím v to, že naše spoločné úsilie ešte neskončilo.

Dobrá náladu, žiadnu chorobu, dobré susedské vzťahy, dlhý život, Veselé Vianoce a veľa zaslúžených darčiek Vám všetkým žela

Ladislav Surovčík, starosta

Výsledky komunálnych volieb 2018 v obci Tajov

Počet zapísaných voličov	544
Účasť na hlasovaní	166 / 30,5 %
Počet platných hlasovacích lístkov	161

Volba starostky:

Janette Cimermanová (NEKA) 149 hlasov

Volba poslancov do OZ:

Richar Biely (SMER-SD)	144 hlasov
Mgr. Iveta Sitková (KDH)	134 hlasov
Zuzana Galová (KDH)	100 hlasov

Poznámka:

2 poslanci do OZ budú volení v doplňujúcich voľbách

Prvé zasadnutie OZ po komunálnych voľbách

Na ustanovujúcom Obecnom zastupiteľstve obce Tajov, ktoré sa konalo dňa 2.12.2018 zložili zvolení kandidáti sľub a prevzali osvedčenie o zvolení za starostku obce Tajov a osvedčenia o zvolení za poslancov Obecného zastupiteľstva obce Tajov. Po zložení sľubu doterajší starosta odovzdal novozvolenej starostke insigne. Novozvolená starostka Mgr. Janette Cimermanová poďakovala doterajšiemu starostovi Ladislavovi Surovčíkovi a ubezpečila prítomných, že chce byť dobrou starostkou pre všetkých občanov obce. Zástupcu starostky bude vykonávať Richard Biely.

*Text: ACh
foto: PC*

Enumerácia faktov

V živote človeka sú chvíle, kedy mu je na čim bilancovať. Dôvodom môžu byť rôzne výročia – životné, pracovné, spoločenské. Jednoducho život nás núti analyzovať či komparovať, porovnávať minulosť s prítomnosťou. Príčinou nemusí byť akurát osobná dĺžka veku.

16. novembra 2018 sme sa zúčastnili takej bilancie. Všetci pozvaní spolupracovníci sme hodnotili očami voličov dve volebné obdobia nášho tajovského starostu Ladislava Surovčíka so svojim kolektívom – poslancami aj administratívnymi pracovníkmi. Enumerácia, výpočet aktivít sú tak bohaté, žeby inému predstaviteľovi akejkoľvek obce stačili určite ešte na ďalšie dve volebné obdobia. Zanecháva po sebe toľko viditeľných, evidentných dôkazov, že sa zapisujú veľkými písmenami do histórie našej obce Tajov. Neďavno mi môj bývalý kolega, z obchodnej akadémie, žijúci v Králikoch povedal, že je radosť chodiť teraz cez Tajov, taký je krásny. Skutočne, má pravdu!

OÚ

Ladislav Surovčík zanecháva po sebe trvalé hodnoty. Ak sa niekto po rokoch spýta odkedy je v obci: kanalizácia, upravený vstup do cintorína, chodník a osvetlenie v cintoríne, vybudovaný chodník na Kalváriu, opravený a sprístupnený Görgeyho tunel, Park Jozefa Murgaša, pódium slúžiace na vystúpenia rôznych kultúrnych skupín v záhrade rodného domu JGT, most cez potok do Notárskej záhrady, obecné WC slúžiace hlavne pre návštevníkov Pamätného domu, tajovské multifunkčné ihrisko, kvetinová výzdoba v centre Tajova, náučné billboardy v obci aj na chodníku Eduarda Gregora na Kalváriu, pamätná tabuľa Eduardovi Gregorovi na priečelí kostola na Kalvárii, dve čiastočné rekonštrukcie materskej školy, atď., atď. ? Roky si časom nebudeme pamätať, kedy sa všetko nové udialo, ale budeme si pamätať, že to bolo za starostovania Laca Surovčíka. To sú viditeľné hmotné fakty! Ale existujú ešte aj duchovné. Sú často spojené aj s farským úradom, s Mgr. Jozefom Petríkom. Bohaté oživené aktivity obce. Aktivity, ktoré prešli veľkou renesanciou – Jánka hostina bohatá na humor, slávnostné stretnutia občanov, či dôchodcov, slávnostné stretnutia cirkevníkov z Tajovskej doliny počas sviatku Sedembolestnej Panny Márie, Mikulášska slávnosť pre deti v kostole aj na Pláci pri rozdelení darčiek, fašiangová zabíjačka, chodenie masiek počas Fašiangov, športové turnaje na multifunkčnom ihrisku. Organizácia a realizácia nezabudnuteľných osláv 140. a 150. výročia narodenia našich rodákov JM a JGT.

Je to málo? Nie, bolo toho neúrekom! Sme radi, že sme ho mohli povzbudiť, že sme boli s ním pri tom. Vôbec sa nepokladáme za mafiu ako nás nazvali niektorí spoluobčania. Brali sme to ako samozrejmosť pre zviditeľnenie obce a jej občanov. Zviditeľnil si svoje rodisko excelentne. My ti za to ďakujeme. Nesmieme zabudnúť na tvoju manželku Renátku, ktorá bola vzornou reprezentantkou svojho manžela. Jej ruky sa pri spomínaných akciách nikdy nezastavili.

Vieme aj to, že nešlo všetko ľahko, ako by sám chcel. Bolo to niekedy až za cenu expresívnosti voči najbližšiemu okoliu. Hlavne, keď polená mu niektorí hádzali pod nohy. Ale v živote to už tak chodí: kto chce pracovať, hľadá spôsoby a kto nechce hľadá dôvody. Tebe sa, pán starosta, podarilo to prvé zo známeho frazeologizmu.

V ďalšom živote ti želáme veľa šťastia, veľa zdravia, mnoho profesijných úspechov. Nech sa stretávaš v staronovej práci iba s prajnými a dobrými ľuďmi.

AM.

Súťaž v pečení kysnutých koláčov

Dňa 3. novembra 2018 sa v Riečke konalo tradičné pečenie kysnutých koláčov. Bol to už 14-ty ročník súťaže. O 13-tej hodine sa súťaž rozbehla vo veľkom tempe. V tomto roku nás reprezentovali Ľubka Žabková, Helena Hrková a Katarína Pepichová. Kým súťažiaci piekli, tak si návštevníci mohli pochutnať na nátiarkach, ktoré pripravili riečanske žienky. Naše družstvo upieklo tvarožníky, kapustníky, orechové rožky a moravské koláče. Po dopečení koláčov si každé družstvo vyzdobil stôl na tému svadobné prestieranie. Ženy z Kulpína prekvapili a predstavili nevestu a ženícha v kulpinskom kroji a zároveň priniesli aj tradičnú svadobnú tortu, na ktorej si pochutnalo veľa labužníkov. Záver akcie sa niesol v priateľskom posezení, ktoré pripravili domáci Riečania.

Helena Hrková
Foto: OÚ

Podakovanie

Obecný úrad v Tajove ďakuje:

Igorovi Hrkovi, ktorý pred sviatkom Všetkých svätých vyčistil reliéf a celý hrob Jozefa Gregora Tajovského na miestnom cintoríne a Radovi Vaterkovi, za darovanie materiálu a vyrobenie pamätnej tabule Eduardovi Gregorovi.

OÚ

V Králikoch sa varil štiarc

Aj tohto roku, v októbri, varili kuchárky z obcí regiónu štiarc v Králikoch. Ľubomíra Žabková a Katarína Pepichová uvarili tajovský. A ten naozaj chutil...

Text a foto: OÚ

Prevenencia

- ako sa nestáť obeťou trestných činov - prebieha aj v okrese Banská Bystrica

Zamestnanci odboru prevencie kriminality kancelárie ministerky vnútra SR v rámci Národného projektu „Zlepšenie prístupu obetí trestných činov k službám a vytvorenie kontaktných bodov pre obeť“ už niekoľko mesiacov realizujú množstvo pracovných stretnutí a preventívnych aktivít pre seniorov. Banskobystrická krajská koordinátorka Monika Cibulová a krajské asistentky Veronika Buvalová Poláková a Daniela Puhallová okrem krajského mesta Banská Bystrica navštívili a poskytli informácie o Národnom projekte a činnosti kontaktných bodov aj v obciach Králiky, Kordíky, Tajov, Riečka, Selce, Kynceľová, Harmanec, Špania dolina, Hrochoť, Turecká či Motyčky. Besedy na tému „Seniori, ako sa nestáť obeťou trestného činu“ prebehli v Banskej Bystrici a v obciach Lučatín, Sebedín-Bečov, Strelníky a Slovenská Ľupča. Starší obyvatelia získali nielen informácie o projekte a činnosti kontaktného bodu, ale aj o podvodoch a trestnej činnosti, ktorá je páchaná na senioroch. Na záver dostali niekoľko rád a odporúčaní, ako sa nestáť obeťou trestného činu. Snaha krajskej koordinátorky a asistentiek nekončí a budú pokračovať aj v ďalších obciach.

V rámci realizácie projektu sa vytvárajú kontaktné body na území celej krajiny. Tie sa nachádzajú na okresných úradoch v každom krajskom meste alebo v ich klientských centrách. V Banskej Bystrici sídli kontaktný bod na Štefánikovom nábreží 7 v budove klientskeho centra okresného úradu a má vo svojej pôsobnosti celý banskobystrický kraj. Základným poslaním kontaktného bodu je v prvom rade nastavenie spolupráce prostredníctvom zapojenia všetkých zainteresovaných subjektov a následné sieťovanie a koordinácia systémov a inštitúcií. V druhom rade je úlohou kontaktného bodu pomoc a poradenstvo pre obeť alebo potenciálne obeť trestných činov, ktorá sa začne poskytovať ku koncu tohto roka.

Viac informácií o projekte nájdete na www.minv.sk/prevenciakriminality/projektyzeurofondov alebo na FB <https://www.facebook.com/pg/prevenciakriminality/posts/>.

Tento projekt sa realizuje vďaka podpore z Európskeho sociálneho fondu v rámci Operačného programu Efektívna verejná správa (OP EVS).

Informácie o tom, čo sa deje v obci,
čítajte na webovej stránke
www.obectajov.sk

Žili medzi nami...

Po kratšej prestávke pokračujeme v cykle o osobnostiach obce. Opäť sme sa začítali do Kroniky obce Tajov. V tomto čísle budeme pokračovať najvýznamnejšími udalosťami a s ich osobnosťami medzi dvomi volebnými obdobiami v druhej polovici 70.-tych a začiatkom 80.-tych rokov (1975 – 1981).

Čím boli známe? Čo sa dialo? Ľudia obce, ako v celej republike (ČSSR), v čase normalizácie žili svojim životom. V Tajove, ako v predchádzajúcich rokoch, plynul obecný život pomerne bohato. Hralo sa divadlo, návštevy Pamätného domu Jozefa Gregora-Tajovského boli niekoľkotisícové, premietali sa filmy v Kine Jozefa Murgaša, bohatá bola činnosť Zboru pre občianske záležitosti – víťanie novonarodených detí do života, civilné sobášy, životné jubileá, výročia sobášov a občianske pohreby. Dokonca v tých rokoch bol zaznamenaný v Tajove 5 - miliónty občan Slovenska – M. Lakomčík. Obrábali sa ostredky. Úrody boli všakové. Podľa počasia, v tom ktorom roku. Raz chýbala dobrá úroda zemiakov, inokedy boli slabé sená, úrody ovocia boli tiež rôzne.

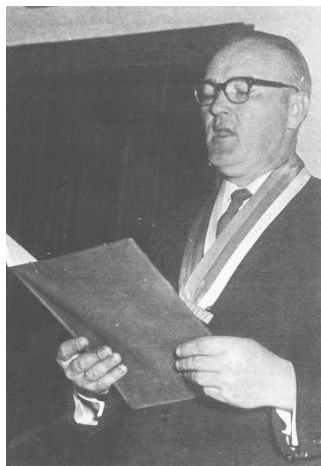
Rok 1975 bol rokom 30. výročia oslobodenia od fašizmu a 30 rokov od skončenia 2. svetovej vojny. Tomu boli prispôsobené všetky aktivity v spoločnosti (aktuálne divadelné predstavenia – Solovičov Meridián v podaní ochotníkov z Medzibrodu, Nový život v podaní tajovských ochotníkov, rôzne výstavy, vedomostné kvízy, rozhlasové vysielania). Najväčšou udalosťou aj tak bola návšteva česko-slovenského majstra vo futbale Slovana Bratislava v Tajove. Pri príležitosti výročia oslobodenia, okrem iného (výročie Tón-systému Jozefa Murgaša) bol podaný návrh na pomníky Jozefovi Murgašovi a Jozefovi Gregorovi-Tajovskému. V tom istom roku Tajovčania začali používať prvé plynové spotrebiče na propán-bután. 31. 12. 1975 bolo posledné predstavenie kina Jozefa Murgaša v Tajove.

22. a 23. októbra 1976 sa konali voľby do všetkých stupňov zastupiteľských orgánov. Tomuto dátumu predchádzali na všetkých stupňoch: vznik agitačných stredísk, besedy s voličmi, analýza predchádzajúceho volebného obdobia, plány pre činnosť novozvolených poslancov...

Konkrétne v Tajove bol vymenovaný vedúci agitačného strediska – Ladislav Žabka. Miestnosť upravili výtvarníci zo Smrečiny z Banskej Bystrice, propagačný materiál zabezpečil riaditeľ Osvetovej besedy – Jozef Šebo.

Volebný program na ďalšie štyri roky bol optimistický: vybudovať ústredné kúrenie v Jednote a v budove MNV, zregulovať ďalšiu časť potokov, postaviť most na začiatku

dediny smerom na Košianovo, postaviť šatne s ubytovacou kapacitou, vybudovať ihrisko v záhrade MNV, rozšíriť vodovodnú sieť na Kordícku dolinu, vymeniť krytinu na streche budovy MNV, plánovať výstavbu objektu slúžiaceho na turistiku (rozšírenie ATC s kúpaliskom v hodnote 4 mil. Kčs); Do Miestneho národného výboru v Tajove bolo zvolených 15 poslancov.

Jozef Poliačik

Na prvom zasadnutí MNV bol vymenovaný **za predsedu MNV Jozef Poliačik**, ktorý, žiaľ svoje funkčné obdobie nedokončil. Zomiera náhle vo veku 55 rokov krátko po zvolení, ešte v roku 1976. Jeho nástupcom sa stáva podpredseda MNV Ladislav Sedílek.

Rok 1981 bol opäť rokom volieb do všetkých stupňov zastupiteľských zborov.

Volebný program na nasledujúce volebné obdobie, takpovediac korešpondoval s predchádzajúcim obdobím:

1. Rozvoj individuálnej výstavby na Kalinovej (15 domov) a v Kordíckej (11 domov),
2. Pokračovať na prácach pri regulácii Tajovky a prehĺbenie koryta Kordického potoka,
3. Zabezpečiť ukončenie výstavby cesty Dolinou,
4. Dobudovať turistickú ubytovňu vo Švárovej,
5. Urobiť výmenu krytiny na budove MNV a požiarinej zbrojnice, opraviť schody v budove MNV,
6. Prebudovať sieť vedenia miestneho rozhlasu a celé zariadenie uviesť do takého stavu, aby slúžilo potrebám obce,
7. Zvýšiť starostlivosť o starých a zdravotne postihnutých občanov;

O realizácii uvedeného programu rozhodlo **5. a 6. júna 1981** 342 voličov z 344.

27. júna 1981 sa konalo prvé zasadnutie novozvoleného MNV, kde sa ustanovili funkcie a komisie.

1. Ladislav Sedílek sa stal predsedom MNV,
2. Katarína Hrková tajomníčkou MNV,
3. Viktor Greško bol ustanovený za podpredsedu,
4. Peter Murgaš, člen
5. Ladislav Žabka, člen

Komisie: I. Pre ochranu verejného poriadku – predseda Milan Račanský, II. Finančná komisia – predseda Rudolf Sedílek, III. Stavebná komisia – predseda Peter Murgaš

Do zoznamu chránených objektov sa zapísal tis spred budovy bývalej školy. Podľa odhadu má asi 110 – 130 rokov, ale podľa hrúbky kmeňa a jeho celkového výzoru (vďaka prírodným podmienkam) by v lesných podmienkach musel mať aspoň 400 rokov. Obvod kmeňa bol pri zemi v roku 1981 150 cm, v strede 135 cm a výška stromu bola 10 m a šírka koruny 6 m.

Budova základnej školy po jej zrušení (1979) prešla do starostlivosti osvetovej besedy. Za finančnej pomoci ONV – odbor kultúry – bola zrenovovaná bývalá škola za 15 tisíc Kčs. Začala slúžiť na expozíciu o Jozefovi Murgašovi, na klubovú činnosť divadelného súboru, na knižnicu a ako sklad depozitov.

Podľa Kroniky obce Tajov spracovala AM

Výlet do prírody

Klub dôchodcov v Tajove zorganizoval dňa 6.10.2018 turistický výlet po trase Králiky – Tajov. Výletu sa zúčastnilo 12 turistov, z toho 8 členov Klubu dôchodcov.

V ranných hodinách sme sa vyviezli autobusom z Tajova do Králik, na zastávku U Ruskov. Odtiaľ naša cesta viedla turistickým chodníkom smerom na rybník a Suchý vrch, kde sme si dali prestávku na občerstvenie, opekali sme si špekačky a slaninku. Pekné jesenné počasie a dobrá viditeľnosť nám poskytli krásny pohľad na Kremnické vrchy a obce Králiky a Kordíky. Pospomínali sme aj na minulosť, na to ako sme cez leto chodili z Tajova na Košianovo kosiť trávu a sušiť seno. Na Suchom vrchu sme navštívili ranč, v ktorom chovajú kone, pštrosy, kačky a sliepky.

Po tejto oddychovej prestávke sme sa po prejdení 9 km trasy vrátili do Tajova, po chodníku cez Dubinu, Prieloh a Jabříkovú.

Text: Pavol Žabka, Foto: Lucka Mesíková

Vítali sme Mikuláša

*Vitaj, vitaj, Mikuláš,
vitaj medzi nami,
prišli sme ta pozdraviť
veselými hrami.
Ty nám zato ukážeš,
čo v tom koši máš.
Vitaj, vitaj zďaleka,
milý Mikuláš.*

Takýmto a podobnými básničkami a pesničkami privítali deti z Materskej školy v Tajove sv. Mikuláša s anjelom, ktorý ako každý rok aj teraz prišiel do Tajova. Deti so svojimi rodičmi, či starými rodičmi, privítali Mikuláša v Kostole sv. Jána Krstiteľa. Iste neklamem, keď poviem, že kostol „praskal vo švíkoch“. Deti z Tajova, okolitých obcí, ba aj z Banskej Bystrice z kostola netrpezlivo prešli na Pľac, kde ich čakali mikulášske balíčky. Okrem sladkostí pani starostka pripravila zákusky, kapustnicu, čaj a pre dospelých aj varené víno. Zapálením sviečok na vianočnom stromčeku sa aj v našej obci začalo predvianočné obdobie, v ktorom sa budeme pripravovať na najkrajšie sviatky v roku – Vianoce.

Text a foto: ACH

Človek je krásny vtedy, keď ho ľudia majú radi

Mesiacektóber by mal byť pre všetkých pripomienkou, ako si uctiť starších ľudí v našom okolí. Obec Tajov a Klub dôchodcov tak učinil 18. októbra 2018 v zasadačke OÚ. Sarnutie je zákonitý, všeobecný jav, ktorému podliehajú všetky živé organizmy, teda aj my, ľudia. Je to nezvratný a postupný proces v našom živote.

Úcta k starším ľuďom by mala byť predovšetkým prirodzenou súčasťou nášho života. Mala by byť spontánna a nenásilná. Starší ľudia si zaslúžia, pretože vekom nadobudli rôzne skúsenosti, ktoré odovzdávajú mladším. Nemali by zabúdať na pozdrav, ktorý je prejavom priateľstva, zdvorilosti, úcty a rešpektu k dnešnému človeku – bez rozdielu veku.

Láska a úcta k starším ľuďom je vysoko cenená a dôležitá aj v kresťanstve. Je dokonca prirodzeným zákonom, ktorý poznajú všetky národy. Mesiac úcty k starším v roku 2018 pripravila obec Tajov na čele so starostom Ladislavom Surovčíkom a predsedom Klubu dôchodcov Pavlom Žabkom. Obe strany pre jubilantov zabezpečili kvetinové aj spomienkové darčeky. Atmosféru úcty k starším dotvorili deti z miestnej materskej škôlky, pretože:

*Človek je krásny nielen vtedy,
keď má pružný krok.
Človek je krásny podľa múdrosti,
čo zrači sa mu v oku,
podľa vrások a bielych vlasov,
podľa slov,
keď ponára sa v hovore s deťmi do rokov,
keď aj on bol mladý.
Človek je krásny vtedy,
keď ho ľudia majú radi.*

Text: AM, Foto: Archív OÚ

Obnovenie manželského sľubu

Pôvodne si chceli pozrieť len zápis o uzatvorení manželstva vo farskej matrike na fare a navštíviť Tajov a hlavne kostol, kde sa sobášili, ale po niekoľkých úprimných telefonátoch pani Dutkovej s pánom farárom strávili v Tajove niekoľko pekných hodín, počas ktorých navštívili na fare nášho pána farára a dlho sa rozprávali a spomínali. Boli na svätej omši v našom kostole, ktorá bola obetovaná ako poďakovanie za prežité manželské roky a po kázni si spolu obnovili aj manželský sľub. A potom mi intenzívne volal pán farár na mobil, že rýchlo musím prísť do kostola fotiť a po omši na faru robiť rozhovor: "S mikrofónom na fare s manželmi Dutkovcami." Že on to už všetko dohodol. Najskôr s pani Dutkovou, čo sa týka kostola a po prvom osobnom stretnutí aj s pánom Stanislavom Dutkom. Hneď si ako športovci sadli. Veď kto by nepoznal ten známy hlas: S mikrofónom za futbalom..." Zaujímavé bolo, že ja som ich oboch osobne poznala, keď ešte spolu ako mladí manželka žili v Bystrici. Nakoniec bolo krásne posedenie na fare pri pohári vína a vianočných oplátkach, ktoré upiekla pani Katarína, krásne spomienky a rozprávania, z ktorých sa zrodil aj tento článok.

S mikrofónom na fare s manželmi Dutkovcami

Občas sa ľudia so záujmom vracajú na miesta, ktoré významne zasiahli do ich života. Koncom novembra tohto roku navštívili našu farnosť manželka Katarína Dutková, Mgr. a Stanislav Dutka, ktorí pred 50-timi rokmi, 29. decembra 1968, uzavreli manželstvo v našom Kostole sv. Jána Krstiteľa. Manželstvo uzavreli v čase, keď v spoločnosti pre cirkevné obrady bola nepriaznivá situácia. Cirkevný sobáš mohol negatívne ovplyvniť ich rodiny. Preto sa sobášili na MsNV v Banskej Bystrici. Hneď po sobáši, kým sa svadobčania usadili, odbehli do Tajova a prijali sviatosť manželstva v tajovskom kostole. Všetko

mali vopred dohodnuté s pánom farárom Hromadom.

Pani Katarína spomínala, že celý život prežili v kresťanskom prostredí svojej rodiny. Sú udalosti, ktoré jej pomohli vysporiadať sa s nepriazňou osudu. Narodila sa im dcérka, ktorá mala detskú mozgovú obrnu. A práve udalosti, ako cirkevný sobáš, cesta do Jeruzalema, či prijatie sviatosti birmovania vo veku 50-tich rokov, jej s pokorou pomohli znášať utrpenie svojej dcéry. Dcéra Katka zomrela, keď mala 32 rokov. Hovorí sa, že keď je kríž, je to zároveň aj požehnanie. To požehnanie prišlo rok po Katkinej smrti, keď v rodine syna sa narodila vnučka. Pani Katarína bola učiteľka, učila stredoškolskú mládež a venovala sa turistike a športu.

Manžel Stanislav aj napriek svojej práci rozhlasového športového redaktora všetok čas, ktorý mu zostal, venoval rodine. Nebolo ho veľa, veď ako známy športový redaktor a komentátor sa zúčastnil 10 olympiád, 4 MS vo futbale a 2 ME vo futbale, dokonca v roku 1976, keď ČSSR získalo zlato v Belehrade, bol tam. Venoval sa aj iným športom. Po futbale hlavne atletike a basketbalu. Pri práci zažil veľa pekných chvíľ, no najviac sa do jeho športového srdca zapísala zlatá olympijská medaila Jožka Pribilina, ktorú získal v chôdzi na 20 km v juhokórejskom Soule v roku 1988. Dvadsať rokov (1972 – 1992) viedol športovú redakciu Čs. rozhlasu v Bratislave, kde pod jeho vedením pôsobili také reportérské legendy, ako Gabo Zelenay, Rudolf Gallo, Oskar Mana či Mária Zavarská. Po následnej dvojročnej prestávke sa na toto pracovisko vrátil a externe, ešte dnes, reportuje pre Slovenský rozhlas ako dôchodca.

Manželka Dutková sa aj v súčasnosti venujú spoločným aktivitám, napr. hubárčeniu, navštevujú hrady a zámky, drevené kostolíky, ktorých v rámci UNESCO je evidovaných 57 a 53 už navštívili. Pani Katarína je výborná kuchárka a cukrárka. A hlavne manželka, matka, milovaná starká a priateľka.

Základ manželskej harmónie si položili pred 50-timi rokmi v tajovskom kostole. Celé toto obdobie zhodnotila pani Katarína: „Celý život je sínusoida, nie všetko prejde hladko, ale vždy je dôležité, aby sme pri tom stáli obaja. Nás spojila dcéra - skúška partnerského vzťahu. Pri postihnúťom dieťati sa manželstvá rozpadali, nás to dalo dokopy a priaznivo to poznačilo naše manželstvo. Rozumeli sme si, nemali sme „búrľivé“ udalosti. Veľmi som si želala, aby bol môj manžel so mnou v kostole, aby sme spoločne na omši obnovili náš manželský sľub. Teraz som šťastná. Ďakujeme.“

Program bohoslužieb počas vianočných sviatkov 2018

Pondelok 24.12.2018 - Štedrý deň

Kordíky	22.30	- po polnočnej omši
Tajov	24.00	punč pred kostolom
Králiky	24.00	

Utorok 25.12.2018 - Narodenie Pána

Tajov	9.30	
Kordíky	9.45	17.00 - Živý Betlehem
Králiky	11.00	

Streda 26.12.2018 - Svätý Štefan

Tajov	8.00	
Kordíky	9.45	
Králiky	11.00	

Nedeľa 30.12.2018 - Svätej rodiny

Tajov	8.00	
Kordíky	9.45	
Králiky	11.00	

Pondelok 31.12.2018 - Silvester

Tajov	16.00	+ ďakovná pobožnosť na konci roku
-------	-------	-----------------------------------

Utorok 1.1.2019 - P. M. Bohorodička

Tajov	9.30	
Kordíky	9.45	
Králiky	11.00	

Nedeľa 6.1. 2019 Zjavenie Pána - Traja Králi

Tajov	8.00	
Kordíky	9.45	
Králiky	11.00	

Predvianočná sv. spoveď bude v Tajove v sobotu pred 4. adv. nedeľou od 9.15 do 10.30. Tento rok budú po Tajove opäť chodiť naši chlapci Betlehemci.

Naši jubilanti

OKTÓBER

Bittner Ladislav
Sedláček Martin
Korbeľová Evamária

NOVEMBER

Greško Miroslav st.
Mala Ondrej st.
Dlhošová Eva
Borská Petra

DECEMBER

Púchyová Mária
Mátiková Monika, Bc.
Hew Michal ml.

*Naším milým jubilantom prajeme lásku,
šťastie, veľa životných úspechov a pohodu
v kruhu svojich najbližších.*

Uzavreli manželstvo

14.9.2018 uzavreli manželstvo Mgr. Michal Holec a JUDr. Martina Holecová. Nech je Vaše manželstvo pokojným prístavom splnených túžob a nádejí. Chráňte si svoju lásku navždy... Veľa šťastia!

Vítame medzi nami...

Viktóriu Poništiakovú, ktorá sa narodila 13.10.2018 rodičom Lucii a Štefanovi Poništiakovcom. Želáme jej zdravie, šťastie, veľa rodičovskej lásky a nehy.

Rozlúčili sme sa...

s Brigitou Malachovou, ktorá nás opustila 14.10.2018.
Nech odpočíva v pokoji v Božom milosrdenstve!

Informácie o tom, čo sa deje v obci,
čítajte na webovej stránke
www.obectajov.sk

Receptár

Medové kolieska v čokoláde

Na cesto potrebujeme:

2 vajcia, 100 g stuženého tuku, 150 g kryštálového cukru, 2 lyžice medu, 1 lyžičku sódy bikarbóny, 450 g hladkej múky

Na plnku potrebujeme:

4 dcl mlieka, 2 lyžice hrubej múky, 1 vanilínový cukor, 150 g masla, 50 g práškoveho cukru

Na polevu potrebujeme:

100 g čokolády na varenie a 40 g stuženého tuku

Postup:

Do rozšľahaných vajec primiešame zmäknutý tuk, med, sódu bikarbónu aj cukor a všetko spolu za stáleho miešania varíme asi 5 minút. Cukor začne karamelizovať a tým hmota stmavne. Necháme ju vychladnúť. Pridáme múku a vypracujeme cesto. Rozvaľkáme ho na hrúbku asi 3 mm a povykrajujeme kolieska. Upečieme na papieri na pečenie (180°C, 10-12 min). Na plnku uvaríme kašu z mlieka, múky a vanilínového cukru. Do vychladnutej kaše primiešame maslo a práškový cukor. Upečené kolieska zlepíme plnkou a namáčame v čokoládovej poleve. Môžeme dozdobiť kondenzovaným ovocím, kúskami mandlí alebo cukrovými ozdobami.

Nie je sánkovanie ako sánkovanie

Sánkovanie je neodmysliteľnou súčasťou zimných radovánok detí aj dospelých, ktorí sa radi vracajú do detských čias. Kto by nechcel zažiť tú neopakovateľnú atmosféru, vyštípané líca, radosť z jazdy.

Lomnické sánkarské družstvo – Peter Murgaš prvý zľava

A čo, ak sa bezstarostná zimná aktivita zmení až na športovú disciplínu? Sánkovanie ako šport bolo populárne u mladých Tatranských Lomníčanov. Medzi chlapcami a dievčatami z Tatranskej Lomnice a zo Starého Smokovca. Dokonca lomnickí chlapci obnovili aj „bobizmus“ jazdou na dvojsedadlových boboch. Medzi lomnickými reprezentantmi bol aj po oboch rodičoch Tajovčan – Ing. Peter Július Murgaš (od Kováčov, resp. od Petráňov), ktorý dnes žije v Tajove.

Peter, ako si sa dostal k sánkovaniu ako športovej disciplíne? Predpokladám, že sánkovanie v Tatrách malo tradíciu?

Áno, malo. Už za prvej republiky a počas 2. svetovej vojny vybudoval v Tatranskej Lomnici Peter Gerdelán prvú drevenú bobovú dráhu v prvej ČSR, ktorá slúžila aj ako sánkarská. Milan Gerdelán, jeho syn, sa stal jeho pokračovateľom. Bol našim trénerom. Aj sánkarským aj na boboch. V 60.-tych rokoch sme vlastnoručne budovali novú drevenú dráhu. V zime sme ju museli pravidelne polievať, udržiavať. Deň aj noc. Otec a syn Gerdelánovci – otec Peter a syn Milan – boli prvými uvedenými členmi Tatranskej športovej siene slávy vo vile Flóra v Starom Smokovci. Najväčším úspechom pre otca a syna bolo 3. miesto na medzinárodnej súťaži o Tatranský pohár v súťaži na dvojsedadlových boboch. Milan Gerdelán sa tiež venoval mladým sánkarom (úryvok z videovizitky).

Viem, že Lomničania mali konkurenciu v družstve zo Starého Smokovca. Boli ste rivali? Boli Smokovčania v niečom iní ako Lomničania?

Samozrejme. Bola medzi nami zdravá rivalita,

ako býva vždy medzi mladými športovcami. Smokovčania na rozdiel od Lomničianov nemali pravú sánkarskú dráhu. Ich dráha bola prírodná – cesta z Hrebienka do Starého Smokovca. Smokovčania zasa mali kvalitnejší výstroj vďaka tomu, že medzi nimi bol Valter Marx (neskôr bol reprezentačný tréner slovenských sánkarov), ktorý mal príbuzných vo východnom Nemecku, odkiaľ pochádzali najkvalitnejší sánkari sveta. Tam si kupoval za vlastné financie kvalitné sane a všetok výstroj. My, Lomničania, napríklad boby, sme si vyrobili s Vladom Dubíkom (kamarát a vodič bobu) podľa získanej dokumentácie sami. Dokonca sme na nich získali titul Majstri Východoslovenského kraja v dvojsedadlových boboch.

1. ročník Krňáčkových pretekov (1975) v Tureckej s kolegom a kamarátom Ivanom Rosinským († 2016) na starých požičaných krňáčkách

Dlho si sa venoval tomuto športu?

Od základnej školy v Tatranskej Lomnici, cez elektrotechnickú priemyslovku v Košiciach až po 1. ročník na Elektrotechnickej fakulte SVŠT v Bratislave. Z Bratislavy som často cestoval domov so svojim trénerom Milanom Gerdelánom, ktorý pracoval v Bratislave v Chemických závodoch Juraja Dimitrova. Každý štvrtok už cestoval do Tatranskej Lomnice, aby sa mohol venovať tréningu sánkarov a bobistov a samozrejme technickému udržiavaniu trate na pretekoch.

Neuvažoval si v mladosti priniesť tento šport, keď si sa usadil v roku 1972 v Banskej Bystrici, do tohto kraja?

Ale áno! Sníval som, že by sa postavila sánkarská dráha z Mraznice (od Kováčov) dole úvozom do Kráľickej doliny. Ale zostalo iba pri snoch. Na takýto počin nestačí iba sen...

Pre tento kraj sú predsa povestné preteky na krňáčkach. Nelákalo ťa to?

Však som bol na 1. ročníku Krňáčkových pretekov v Tureckej v 70.-tych rokoch. Nahovoril som kamaráta a kolegu, dnes už

nebohého, Ivana Rosinského, aby sme to skúsili, keďže som mal bohaté skúsenosti zo sánkovania. Odvaha mi nechýbala, kým sme nenasadli na krne. Tie nie je čím ovládať na rozdiel od sánok a bobov. Keďže v tom roku bol nedostatok snehu, stačil kopček a skončili sme obidvaja na vlastnej krni. Zlomili sa nám požičané krňáčky.

Ďakujem ti za rozhovor.

AM.

Podakovanie fanúšikom futbalu

Výbor Telovýchovnej jednoty SLOVAN TAJOV ďakuje funkcionárom a všetkým priateľom futbalu, ktorí futbalu fandili a po celý rok nás morálne i finančne podporovali. Osobitne ďakujeme pracovníkom obecného úradu, starostovi obce a pracovníkom Penziónu SLNIEČKO. Prajeme Vám štedré Vianoce, a nový rok bohatý na pekné športové zážitky.

Derby HORNÝ – DOLNÝ

„Nie hokejky a puky, nie bránky a ľad robia hokej hrou. Ale ľudia, ktorí ho milujú.“ A v Tajove to platí doslova. Svedčí o tom aj ďalší úspešne zorganizovaný zápas 17. 11. 2018. Uskutočnilo sa tradičné derby medzi horným a dolným koncom. Tentoraz sa nehralo na ľade s pukom na korčuliach, ale na betóne s loptičkou, pri príležitosti otvorenia multifunkčného ihriska po rekonštrukcii. Ako prvé „zahriali“ ihrisko deti. Keďže sa ich zišlo málo, pridali sa k nim aj dospeláci. Pre niektorých malých športovcov to bol nie len športový zážitok, ale aj skúška tvrdosti, pri ktorej došlo k zlomeniu hokejky a vypadnutiu nejednej slzičky z detského oka. Všetky krivdy, ktoré sa neniesli v duchu fair play, napravil po zápase teplý čaj a sladký koláč. Jesenná pochmúrna atmosféra sa rozptýlila prvým hvizdom rozhodcu. Ľudia povzbudzovali svoj „horný“ alebo „dolný“ koniec a hráči ich potešili nejakým pekným gólom. Padali góly na jednej aj druhej strane, no nakoniec sa jesenný hokejový zápas skončil v prospech dolného konca 9:6. Bolo by pekné, keby sa táto tradícia v ktoromkoľvek ročnom období zachovala aj do budúcich rokov, ak tomu samozrejme budú priatť poveternostné podmienky a zídu sa športuchtiví ľudia.

Mgr. Daniela Biela